

POSTANOWIENIE

Dnia 11 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Frańczak

w sprawie z powództwa K. P.
przeciwko Prokuraturze Okręgowej w G.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 11 grudnia 2024 r.,
zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych w Gorzowie Wielkopolskim
z dnia 24 maja 2024 r., sygn. akt VI Pa 19/23,

umarza postępowanie zażaleniowe.

f.n

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim postanowieniem z dnia 24 maja 2024 r. oddalił wniosek powódki K. P. o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej od postanowienia tego Sądu z dnia 3 października 2023 r. (VI Pa 19/23), uchylającego wyrok Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 20 lutego 2023 r. (IV P 31/22) w jego punkcie I i IV i umarzającego postępowanie (pkt 1) oraz odrzucił skargę kasacyjną (pkt 2).

Postanowienie Sądu Okręgowego powódka zaskarżyła zażaleniem w jego punkcie 2, domagając się jego uchylenia w zaskarżonej części i przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. W zażaleniu powódka zarzuciła naruszenie art. 168 § 1 k.p.c., przez uznanie, że ponosi ona winę za niedochowanie terminu do wniesienia

skargi kasacyjnej, podczas gdy dochowała ona należytej staranności w zakresie w jakim było to możliwe biorąc pod uwagę całość okoliczności, a mianowicie, że w sprawie zaistniały specyficzne okoliczności procesowe skutkujące pozbawieniem jej pomocy prawnej na końcowym 5-letnim etapie procesu.

W odpowiedzi na zażalenie pozwana Prokuratura Okręgowa w G. wniosła o oddalenie zażalenia.

Pismem z dnia 25 listopada 2024 r. pełnomocnik powódki cofnął zażalenie wobec decyzji pozwanego o wypłacie powódce spornych należności i zawarcia ugody przez strony.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 391 § 2 k.p.c., który w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym - zgodnie z art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c. - znajduje odpowiednie zastosowanie, w razie cofnięcia przez stronę środka odwoławczego sąd drugiej instancji umarza postępowanie nim wywołane.

Sąd Najwyższy jest zatem związany cofnięciem zażalenia przez stronę, a jego konsekwencją jest umorzenie postępowania zażaleniowego.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji postanowienia.